

Kam až došli Šerpové



NÁRODNÍ PARK SAGARMATHA V NEPÁLU

Výjimečnou horskou krajinu národního parku zdobí – vedle nejvyšší hory na světě – ledovce, hluboká údolí i vzácní živočichové.

Národní park Sagarmatha je jedním z nejkrásnějších parků nejen v Nepálu, ale i na světě. Byl založen v roce 1976 a na seznam UNESCO se dostal v roce 1979. Rozkládá se na ploše 1148 km², zhruba dvě stě kilometrů severovýchodně od hlavního města Káthmandú. Zasahuje několik klimatických pásem – od výšky necelých 3000 metrů nad mořem až k himálajskému hřebeni, kterému zde dominují Mount Everest (8848 m) a masivy Nupce (7861 m) a Lhoce (8501 m).

Červená panda a sněžný levhart

Různosti geologických a klimatických podmínek odpovídá i bohatá flóra a fauna. V nižších částech rostou většinou borovice a bříza, zatímco ve vyšších polohách je běžný jalovec, jedle a porosty kosodřeviny a rododendronů, které dále výše přecházejí v alpínské louky a pastviny. Z živočišné říše se zde můžete setkat s himálajským medvědem, vzácnou pandou červenou, kabarem pižmovým, himálajským tahrem, pišťuchou, ale i třeba s opicemi. V nejvyšších polohách snad ještě žije sněžný levhart, ale šance spatřit ho je velmi malá.

Park dnes obývá asi 10 tisíc Šerpů. Ačkoli se stali synonymem pro horské nosiče, psáno s velkým „Š“ jde o etnickou skupinu obyvatel Nepálu. Jejich předkové sem přišli zhruba před pěti sty lety z východního Tibetu, odkud si přinesli své kulturní zvyklosti i tibetskou formu buddhismu. Jejich hlavními sídly jsou vesnice Namče Bazar, Khumdžung, Khunde a Thame a kláštery v Tengboče a Pang-



FOTO: FRANTIŠEK VÍTEK

boče, kde se každoročně konají velké festivaly.

Tradiční hospodářství Šerpů bylo založeno na pastvě dobytka a na obchodu s Tibetem. Po příchodu horolezeckých expedic v padesátých letech minulého století a později ještě většího počtu „trekařů“ změnili Šerpové své aktivity a dnes se věnují především turistice. Nejslavnějším Šerpou je určitě Tenzing Norgay, který spolu s Edmudem Hillarym zdolal v roce 1953 jako první Mount Everest.

Kudy nahoru?

Národní park nabízí mnoho pěších tras. Ta nejpopulárnější vede z Lukly (2860 m) na Kala Pattar (5545 m), odkud je nádherný výhled na nejvyšší vrchol světa Mount Everest. Jinou oblíbenou možností je trek do vesnice Gokjo a následný výstup na Gokjo Ri (5357 m). Kromě Lhoce z něj spatříte i další osmitisícovku Makalu, pátou nejvyšší horu světa (8484 m). Oba treky se dají i zkombinovat. ■

FRANTIŠEK VÍTEK

Rady

- Největším zdravotním rizikem je vysokohorská nemoc, což je známka nepřizpůsobení organismu nižšímu obsahu kyslíku ve větší výšce. Ve výškách nad 3000 m ji může dostat každý bez ohledu na věk, pohlaví a fyzickou kondici. Projevuje se bolestí hlavy a nechutenstvím, nevolností, zvracením, nezvyklou únavou až slabostí, nespavostí, nejistotou, malátností až vrávoravou chůzí. Nejlepší prevencí je rozumné tempo výstupu.
- Kromě toho hrozí běžné nachlazení, angína nebo kašel, případně i lehké chřipkové onemocnění, kterým se můžete nakazit od ostatních. První pomoc je daleko a nejzávažnější případy se evakuují vrtulníkem. Je proto vhodné mít sjednané patřičné cestovní pojištění (např. OeAV).

Informace

- Většina návštěvníků NP Sagarmatha letí do Lukly a pak jde dva dny do Namče Bazaru. Zajímavější možností je jet autobusem z Káthmandú do Džiri (2074 m) a odtud pokračovat pěšky do Lukly. Nejlepší letenka do Káthmandú stojí i s poplatky kolem 25 000 Kč (Biman, Gulf Air).
- V celé oblasti je mnoho jednoduchých hotýlků, tzv. lodží, které nabízejí základní ubytování a jednoduchou stravu. Vlastní spacák je nezbytností.
- Na cesty do Nepálu jsou vhodná dvě období: před monzunem na jaře (březen – květen) a po monzunu na podzim (září – listopad). Vízum se vydává na počkání přímo při příletu na letiště Káthmandú (30 USD). Vstupné do NP Sagarmatha je zhruba 15 USD.